

Slikovna biblija. Četrdeset prizora najvažnijih dogodjaja staroga i novoga zavjeta. Založba B. Herderova v Freiburgu na Badenskem. (Na Dunaji, I., Wollzeile, 33. Cena v mapi 15 mark (9 gl. 30 kr.).

Herderjeva knjigarna zalaga v veliki méri knjige in učila za veronauk. Te slike oživé jako pouk v svetem pismu, ki je najpriljubljenejši del krščanskega nauka. One sicer niso tako umeteljno izpeljane, kakor slike iz biblije iz katehetske zaloge, katere so dobile nekatere šole pred leti brezplačno iz c. kr. zaloge šolskih knjig. Ali za rabo v ljudskih šolah ustrezajo svojemu namenu s svojimi živimi barvami, katere takoj opozoré učenčevo okó, da si ogleda moment, katerega predstavlja zdaj ta, zdaj druga slika. Te slike imajo napise v českem, poljskem in hrvatskem jeziku. Zato so tudi brez premembe teksta prav primerne za slovenske šole. Po §. 71. šolskega in učnega reda to učilo ni ravno predpisano, a slehern učitelj veronauka bode vesel, ako ima šola tudi slike biblijske. Naj v tej zadevi tudi kateheti podpirajo šolo in svoje nauke! L.

D o p i s i.

Iz Metlike. Po sklepu c. kr. okrajnega šolskega sveta v 3. dan maja t. l. vršila se bode okrajna učiteljska konferencija v 11. dan julija 1888. l. točno ob 9. uri dopoldne v mestni hiši v Metliki. Dnevni red: 1. Predsednik imenuje namestnika in otvori zborovanje. 2. Volita se dva zapisnikarja. 3. Opazke nadzornikove. 4. Razgovor o ukazih in postavah. 5. Ali ponavljalna šola zadostuje svojemu namenu? Zakaj ne? Kako jo je prestrojiti?

Poročevalce določi gospod nadzornik pri zborovanji.

6. Razgovor o učnih knjigah za bodoče šolsko leto. 7. Pomen številnih podob od ene do deset. Poroča gospod France Šetina. 8. Poročilo knjižničnega odbora in nasvėti o nakupu novih knjig. 9. Račun okrajne učiteljske knjižnice. 10. Volitev knjižničnega odbora. 11. Volitev stalnega konferenčnega odbora. 12. Posamezni nasvėti.

— V 10. dan junija t. l. praznovali smo pri nas 40 letnico vladanja Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Zvečer v 9. dan junija t. l. igrala je ob 9. uri domača godba pred mestno hišo cesarsko pesen; prostovoljna požarna bramba nastopi z baklami; baklada in godba po mestu; streljanje s topiči; razsvetljava; hiše se okinčajo z zastavami. — V nedeljo, v 10. dan junija t. l., bila je ob 10 uri slovesna sveta maša z blagoslovom in z zahvalno pesnijo. Sv. maše udeležili so se vsi c. kr. uradniki, mestni zastop, krajni šolski svet, požarna bramba v paradi z godbo na čelu, šolska mladina z učiteljstvom in mnogo drugega pobožnega ljudstva iz mesta in okolice. Po sv. maši šli smo vsi na prostor, kjer se je v 4. dan aprila t. l. začela zidati nova šola. Tu se je vložil in blagoslovil temeljni (vogelni) kamen v čast in spomin 40 letnega vladanja Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. — Prečastiti gospod prošt Franjo Dovgan ogovoril je zbrano ljudstvo z izbornim govorom. Oménjal je najprej, kaj je človeku namen na tem svetu. Govoril je takó prepričalno, vneto in v srce segajoče, da smo bili vsi globoko ganjeni. Potem oménjal je proslavljenja 40 letnice vladanja Nj. Veličanstva. Tudi ta del svojega govora izpeljal je mojstersko. Za njim govoril je še gospod župan Zalokar. Njegov govor vzprejet je bil tudi z navdušenjem in gromoviti bilo so »živiocklici« presvetlemu cesarju, s katerimi je končal govor. Mej streljanjem in godbo otroci tudi zapojó cesarsko pesen. Gospod prošt blagoslovi vogelni kamen in s čast. gospodoma katehetoma opravi zapovedane molitve. V vogelni kamen vložila se je na »pergamentpapir« napisana spomenica, katera se od besede do besede tako-le glasi:

„Spomenica

stavbe nove čveterorazredne ljudske šole v Metliki, zidane leta tisoč osem sto, osemdeset in osem (1888). Vogelni kamen vložil se je slovesno v čast in spomin 40 letnega vladanja sedanjega našega preljubega in predobrega vladarja, Nj. Veličanstva Franca Jožefa I., cesarja širne in močgne Avstrije. Deželni predsednik bil je tedaj preblagorodni gospod baron Andrej Winkler; deželni šolski nadzornik blagorodni gospod Jakob Smolej, okrajni glavar pa preblagorodni gosp. marquis Ferdinand Gozani. — V tem času bili so udje c. kr. okrajnega šolskega sveta gospodje:

marquis Ferdinand Gozani, predsednik; Anton Jeršinovec, c. kr. okrajni šolski nadzornik in nadučitelj v Črnomlji, podpredsednik; Anton Aleš, dekan v Semiči; Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlji; Leopold Gangl, občinski tajnik in posestnik v Metliki; Franjo Šetina in Ivan Rupnik, učitelja v Črnomlji. V krajnem šolskem svetu bili so gospodje: Martin Kamenšek, oskrbnik komende n. v. r. v Metliki, predsednik; Andrej Šest, nadučitelj, podpredsednik; Leopold Gangl, kraj. šol. nadzornik; Franjo Dovgan, prost in župnik; Ferdinand Zalokar, okrajni zdravnik in župan; Franjo Guštin posestnik in trgovec, vsi iz Metlike.

Učiteljstvo: Andrej Šest, voditelj šole; Alojzij Pehani in Ivan Pavlič, kateheta; Franjo Gregorač II., Matilda Parma III. in Franjo Schönbrunn IV. Poslopje zidal je g. Jakob Franc, zidarski mojster v Metliki.

Nova šola naj razširja božjo čast, ljubezen do domovine in do prevzvišene cesarske hiše; njeno geslo vedno bodi: »Vse za vero, dom, cesarja!«

Zdaj vžida pričujoči zidarski mojster kamen, in gospod okrajni glavar potolče po njem s kladivom, o čemur mu sledé še drugi odlični gospodje. Belo oblečena deklica položi venec na kamen. Požarna bramba vzdrževala je mej vložitvijo izvrsten red.

Od nove šole šli so šolski otroci, učiteljstvo in vse druge korporacije na travnik »Pungert«. Tu so bili vzpomladi zasadili učenci 4. razreda v spomin 40 letnega vladanja našega cesarja »lipo«. Imenuje se: »Cesar Franc-Jožefova lipa«. Nadučitelj ogovori šolsko mladino; razloži jej pomen lipe in jo vzpodbuja k ljubezni in neomahljivi udanosti do cesarja in Nj. prevzvišene cesarske hiše. Govor sklene z »živio-klicem« ljubljenu mladarju. Godba igra, in otroci pojó prvo in zadnjo kitico avstrijske himne. Deklica obesi venec na lipo.

S tem bila je dopoldanja slavnost končana. Vrnili smo se v lepem redu nazaj v mesto, kamor smo prišli dobro premočeni ravno ob 12. uri. Popoludne napovedana je bila na Grbečevem vrtu najprej šolska, potem pa ljudska veselica. A vsled dežja morala je veselica izostati. Otroci zbrali so se ob 4. uri v sobi 4. razreda, kjer so bili pogosteni s kruhom, kolačem, pitico, s pečenko, sirom in z vinom. Veselje bilo je videti, kako slastno je uživalo božje darí 500 ust. Počastili so bili mladino sè svojim pohodom gg. okrajni glavar, okr. šol. nadzornik, domači c. kr. uradniki, udje krajnega šolskega sveta i. dr. Gospod okrajni šolski nadzornik ogovori mladino in jo opominja k ljubezni in udanosti do našega predobrega vladarja. Tudi on končá svoj govor z »živio-klicem«, na kar mladina z največjim navdušenjem zapoje še jedenkrat cesarsko pesem. — Učenec iz 4. razreda v daljšem govoru popiše življenje našega milega vladarja. Konečno se še belooblečena deklica zahvali pričujoči gospodi na prijaznosti in naklenjenosti, zahvali se na prijaznem pogostenji in obljubi v imenu svojih součencev, spominjati se tega veselega dné še v poznih letih in iz dna srca udanim biti presvetlemu cesarju in Njegovemu prestolu. Pričujoča gospoda ostavila je na to šolsko sobo. Ko so se mej otroke razdelili zadnji koščeki kruha in mesa, šli so tudi oni počasi domov, poudarjajoč, da je bilo danes res jako »fletno« in »veselo« ter da tega dné ne bode nikdar pozabili.

Tukajšnji mestni odbor podaril je podpisanemu 50 gld. za pogostenje šolske mladine.*) Slavnemu mestnemu zastopu, kakor tudi blagorodnim gospem in gospodičinam, katere so v to svrho toliko »in natura« podarile, in katere so šolske mladini tako ljubeznjivo stregle, izrekam v svojem in v imenu pogostenih otrok najsrčnejšo zahvalo. Bog vsem stoterno poplačaj!

Andr. Šest.

IZ TUHINJSKE DOLINE. Po vseh krajih našega cesarstva delajo priprave, kako bi 40 letnico vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa I. dostojno proslavljali. Tudi Tuhinjski smo v ta spomin užé nekaj storili. Šoli v Šmartinem in v Zgoranjem Tuhinji napravili ste v ta spomin šolski zastavi z lepimi traki, na katerih je z zlatimi črkami napis: »V spomin 40 letnice vladanja Njih Veličanstva presvetl. cesarja Franca Jožefa I.«

Zastavi ste bili v 27. dan maja t. l. slovesno blagoslovljeni in sicer v Šmartinu zjutraj, v Zgoranjem Tuhinji pa popoludne. Po slavnostnem govoru in petju cesarske in drugih pesem ter deklamovanju so učenci dobili še kavo in poslednjič še vsak eno štruco. Popoludan pa je bila v Zgoranjem Tuhinji v ta namen tudi splošna ljudska veselica, katere se je tudi šolska mladina Šmartinska sè svojo zastavo udeležila. Prišlo je tudi več odlične gospode iz Kamenika, kakor tudi čitalnica in pevsko društvo »Lira« sè svojimi zastavami, katero nas je z milodonečimi glasovi zabavalo. Zastavi ste bili naročeni pri tverdkí: »Ludwig Kottal (Rothenthurmstrasse 29. Wien)« katero vsem šolskim voditeljem priporočamo.

*) Naj bi ta lep vzgled posnemale tudi vse druge naše občine!

S Krasa. Učiteljsko društvo za Sežanski šolski okraj, čegar namen je vzajemno vsestransko izobraževanje učiteljev v korist ljudskega šolstva, zborovalo je v 7. dan junija t. l. v Nabrežini. Točno ob 10. uri predpoldne, zbralo se je v šolskem poslopju 17 učiteljev in 3 vnanji. Dnevni red se je vršil »precizno« in skoraj brez debat, izvzemši o razpravi pravil »Zaveze učiteljskih slovenskih društev«, vršile so se nekoja pojasnila. Potrdil se je tudi v »en bloc« sestavljeni program slovesnosti štiridesetletnega vladanja Nj. Veličanstva našega premilostljivega, presvetlega cesarja Franca Jožefa I., akopraj je neki učitelj svétoval, naj se programovani »ples« opusti, vvaževaje, ker je šolski mladini ostro prepovedana prisotnost plesa ter je tudi nespodobno, da učiteljstvo aranžira ples, ker s tem se tudi ne poveča nameravana slovesnost. Program je ostal neizpremenjen. — Razna društva napravljajo veselice v omenjeni namen, a brez plesa. Dostojnejše bi bilo za učiteljstvo, da bi opustilo »ples«.

Konečno predaval je c. kr. okr. nadzornik »O prirodopisnej zbirki v ljudski šoli« ter v izobražbo svojega učiteljstva predočil, kako se napravi: zbirka žuželk, nekaj skeletov manjših sesalcev, kako se shranijo dvoživke ter omenil o napravi herbarija. Pokazal je nazorno i povedal umevno ter tako nas priučil v svojem čez uro trajajočem predavanju znanosti, koje nam bodo služile v nazorno poučevanje izročene nam šolske mladine. Ob 2. popoldne zaključil je gospod predsednik zborovanje sè trikratnim »živio-klicem« Nj. Veličanstvu našemu premilostljivemu vladarju Francu Jožefu I., kar so nazoči navdušeno odzvali. Potem so društveniki odšli, a ostalo je odborno osobje v izvolitev svojega vodstva.

Ker je namen društvu složno delovanje v prosepah šolstvu, smelo i obžalovaje omenim, da prepotrebne sloge naše društvo vender le pogreša, kajti odteguje se zborovanju mnogo učiteljev, ki so vender le »steber«, i kaj bi se tudi ne? Ker se preveč ignorira i sapo zapira izkušanim učiteljem, ni čuda, da oni prezrejo tako »vzajemno delovanje i omiko«. Oprostite, gospod urednik, da navedem, kakšna omika je onega dné prisvetila. — Ko so se učitelji zbirali pred šolskim poslopjem v Nabrežini, prišel je učitelj »v djanji i duhu« ter pozdravil zbrane. Molil je tudi pozdrav vrlemu Svitoslavu i njega urednemu družetu, a ta dvojica se ni zmenila za odzdrav, nego sta v svoji domišljiji ponosno zrla v stran, meneča, da učitelju, ki ne umeje trobiti v »židovski rog«, ni vredno odzdravljati. Tako obnašanje je nepristno ter se ne strinja z društvenim namenom.

Društvenik.

Iz Postojnskega okraja. Prav lepo razložil nam je g. dopisnik z Gorenjskega v zadnji Tovariševi številki način, kako bi Kranjsko učiteljstvo vložilo slavnemu deželnemu zboru vkupno prošnjo za povišanje naših plač. Dognano je pa, da vsaka zadeva, naj bude še tako koristna in še tako dobro utemeljena, če pa ne pride v pravem času na dan, stvari sami več škoduje, kakor pa koristi. Tako je tudi z zadnjim dopisom z Gorenjskega. Ko bi se bil g. dopisnik vsaj kake tri mesece prej oglasil, bil bi njegov nasvèt prav na mestu in lahko bi se bil izvršil, a sedaj je pa užé prepozno, in večina okrajev ima užé pripravljeno prošnjo za povišanje plač, čakamo le še okrajnih učiteljskih skupščin, da pri tej priliki prošnjo podpisemo. Naj se torej nihče ne moti in tudi ni treba nikomur misliti, da se hoče učiteljstvo Postojnskega okraja postavljati na posebno stališče, saj to je srčna želja ogromne večine učiteljev na Kranjskem. —

Oni okraji, kateri še nimajo pripravljenih prošenj, naj ne odlašajo dalje za naš in sploh za vsaki stan toli važne točke. Izvedel sem od merodajnega deželnega poslanca: »Le če bodo vsi okraji prosili, se bode učiteljem plača gotovo povišala; če pa samo trije ali štirje okraji prosijo, pa misli večina poslancev: ko bi bili res potrebni, bi gotovo vsi okraji prosili«.

Torej le brzo na delo gg. tovariši, v dveh mesecih bodo naši deželni poslanci zopet zborovali.

— mn. —

Z Dolenjskega. Dobil sem v roko knjižico »Naš cesar Franc Jožef I.«, tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani. — Res hvalevredno delo, ker se s tem otrokom napravi veliko veselje in se bode to spomeniško leto vsem toliko globokeje vtisnilo v spomin. Knjižica je lična in jako prikupljiva zaradi mnogih slik; tudi cena jej v primeri z obliko ni visoka. Dobi se na pr. 100 izvodov — ako se jih vkup naroči — za 15 gld., 200 izvodov za 30 gld. Ako se naroči 1000 iztisov se dobé zopet ceneje. Uvidi se, da res ne stane toliko, ako se ima le denar, da bi se kupila. Ravno slednjega pa većinom primanjkuje, posebno pa še po nekaterih občinah. Kako naj bi si omislil krajni šolski svèt ubege šolske občine za 100 ali 200 učencev teh knjižic? — Pri razdelitvi se pa ne sme ozirati na boljše in slabejše učence, ker tū ne gre za obdarovanje pridnosti, marveč za spomin na proslavljenje štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja Franca Jožefa I. — Če krajni šolski svèt nima denarja, da bi to kupil,

ljudje v občini so pa ubogi, nobenega ni, da bi kaj dal, ali naj potem učitelj sam vse svoje dohodke žrtvuje za nakup knjžice? — Ali naj si jo z g. duhovnim pastirjem vkup omislita? Vidi se, da to ni lahko mogoče in tudi, da tega nikdo ne zahteva. Zato bi bilo pa tudi za otroke ubožnejših šol veselje, ako bi dobili na pr. mesto knjžice le čedno podobo našega presvetlega vladarja s kratkim popisom in kako pripovedko na drugej strani. Kakih 3 — 4 kr. bi se za to užé žrtvovalo. Mislím, da bi bil mali naš dar, ravno tako vzprejet, kakor je bil vzprejet v tempeljnu mali dar uboge vdove. Zato bi bilo prav, da bi se izdale kake take slike, katere bi napravile ubožnejšim občinskim otrokom mnogo veselja v spomin na slovesni dan štiridesetletne vlade Njega Veličanstva cesarja Franca Jozefa I.

— 7. —

Iz Krškega. Poziv! »Pedagogičsko društvo« bode odposlalo na preslavni deželni zbor kranjski dobro utemeljeno prošnjo za izboljšanje učiteljskih plač na Kranjskem po vzgledu koroškega deželnega zbora, kateri je uredil plače tako-le: 700 — 600 — 540 — 480 gld.; vrhu tega bode prosilo za 10% starostne doklade. Da so bile do zdaj vse prošnje neugodno rešene, krivo je bilo mnogo to, ker učitelji niso bili jedini v svojih zahtevah. Tudi v bodoče se jim utegne jednako zgoditi, ako se ne združijo in ako za zdaj ne poudarjajo samo najnujnejših potreb. Zato bi bilo želeli, da se pridružijo gornji prošnji tudi drugi učitelji, konferencije, učiteljska društva, odbori itd. V ta namen ni treba družega, nego podpisati polo papirja, na kateri je zapisano, da se podpisani (pojedinci, odbori itd.) pridružijo v popolnem obsegu prošnji, katero odposlje »Pedagogičsko društvo dne . . . na preslavni deželni zbor kranjski za izboljšanje dosedanjih učiteljskih plač. Ta pola naj se potem pošlje odboru »Pedagogičskega društva« v Krško, da jo o svojem času predloži z drugimi vred na dotično mesto.

S tem se posameznim društvom, konferencijam itd. delo olajša, stvar sama pa silno pospešuje. Kdor pa raje naravnost in na svojo roko prosi, svobodno mu: želimo le, da bi bilo obilno prošenj!

Odbor »Pedagogičskega društva« v Krškem v 26. dan junija 1888. l.

Iz Ljubljane. Presvetli cesar je podaril za razširjenje šolskega poslopja v Šent-Juriji pri Kranji 100 gld., za zgradbo šole na sv. Gori pri Litiji pa 150 gld.

— Strokovni šoli za lesno obrt, za šivanje čipk in za umetno vezenje otvorili se bodo meseca oktobra t. l. Vodstvo obeh šol izročilo se bode, kakor se čuje, gospod profesorju Ivanu Šubicu.

— Podpore obrtnim, nadaljevalnim šolam na Kranjskem za l. 1888. so dovoljene: Nadaljevalna šola v Kočevji dobode 150 gld., v Kranji 250 gld., v Ljubljani 2000 gld., v Trzinu 350 gld., v Novem Mestu 430 gld. in v Kameniku 350 gld.

— Šolsko leto se bode sklenilo na vseh srednjih in ljudskih šolah v soboto, v 14. dan julija t. l.

— Prikazala se je tu in nekaj tudi užé drugod po deželi pri otrocih egiptovska očesna bolezen. C. kr. deželni šolski svet je o tej zadevi izdal ukaz dne 13. junija t. l., s št. 1142, po katerem naj se sploh ravna in skrbi, da se zapreči pot tej nepotrební gostici. V ta namen so zdravniki užé vse učence in učenke po šolah pregledali in bolnim očem zdravila zapisali.

Razpis učiteljskih služeb.

Št. 495

okr. s. sv. Na enorazredni ljudski šoli v Šmartinu pod Šmarjino Goro s 450 gld. letne plače, s 30 gld. opravilnine in s stanovanjem se bode stalno umestila. Prošnje za-njo naj se do konec meseca junija t. l. vlagajo pri podpisanem uradu.

C. kr. okrajni šolski svet Ljubljanske okolice v Ljubljani v 14. dan junija 1888. l.

Št. 449

okr. š. sv. Na čveterorazredni ljudski šoli v Cirknici se bodo stalno, ali začasno umestili II. in IV. učiteljska služba, prva s 500 gld., ta pa s 400 gld. letne plače. Prošnje za-nji vlagajo se do 20. julija 1888. l. po postavnem potu pri tukajšnjem uradu.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatci v 14. dan junija 1888. l.

Št. 479

okr. š. sv. Na dvorazredni ljudski šoli v Begunjah nad Cirknico II. učiteljska služba s 400 gld. letne plače se bode stalno, ali začasno umestila. Prošnje za-njo naj se po uradnem potu vlagajo do 20. julija 1888. l. pri tukajšnjem uradu.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatci v 10. dan junija 1888. l.

ljudje v občini so pa ubogi, nobenega ni, da bi kaj dal, ali naj potem učitelj sam vse svoje dohodke žrtvuje za nakup knjžice? — Ali naj si jo z g. duhovnim pastirjem vkup omislita? Vidi se, da to ni lahko mogoče in tudi, da tega nikdo ne zahteva. Zato bi bilo pa tudi za otroke ubožnejših šol veselje, ako bi dobili na pr. mesto knjžice le čedno podobo našega presvetlega vladarja s kratkim popisom in kako pripovedko na drugej strani. Kakih 3 — 4 kr. bi se za to užé žrtvovalo. Mislím, da bi bil mali naš dar, ravno tako vzprejet, kakor je bil vzprejet v tempeljnu mali dar uboge vdove. Zato bi bilo prav, da bi se izdale kake take slike, katere bi napravile ubožnejšim občinskim otrokom mnogo veselja v spomin na slovesni dan štiridesetletne vlade Njega Veličanstva cesarja Franca Jozefa I.

— 7. —

Iz Krškega. Poziv! »Pedagogičsko društvo« bode odposlalo na preslavni deželni zbor kranjski dobro utemeljeno prošnjo za izboljšanje učiteljskih plač na Kranjskem po vzgledu koroškega deželnega zbora, kateri je uredil plače tako-le: 700 — 600 — 540 — 480 gld.; vrhu tega bode prosilo za 10% starostne doklade. Da so bile do zdaj vse prošnje neugodno rešene, krivo je bilo mnogo to, ker učitelji niso bili jedini v svojih zahtevah. Tudi v bodoče se jim utegne jednako zgoditi, ako se ne združijo in ako za zdaj ne poudarjajo samo najnujnejših potreb. Zato bi bilo želeli, da se pridružijo gornji prošnji tudi drugi učitelji, konferencije, učiteljska društva, odbori itd. V ta namen ni treba družega, nego podpisati polo papirja, na kateri je zapisano, da se podpisani (pojedinci, odbori itd.) pridružijo v popolnem obsegu prošnji, katero odposlje »Pedagogičsko društvo dne . . . na preslavni deželni zbor kranjski za izboljšanje dosedanjih učiteljskih plač. Ta pola naj se potem pošlje odboru »Pedagogičskega društva« v Krško, da jo o svojem času predloži z drugimi vred na dotično mesto.

S tem se posameznim društvom, konferencijam itd. delo olajša, stvar sama pa silno pospešuje. Kdor pa raje naravnost in na svojo roko prosi, svobodno mu: želimo le, da bi bilo obilno prošenj!

Odbor »Pedagogičskega društva« v Krškem v 26. dan junija 1888. l.

Iz Ljubljane. Presvetli cesar je podaril za razširjenje šolskega poslopja v Šent-Juriji pri Kranji 100 gld., za zgradbo šole na sv. Gori pri Litiji pa 150 gld.

— Strokovni šoli za lesno obrt, za šivanje čipk in za umetno vezenje otvorili se bodo meseca oktobra t. l. Vodstvo obeh šol izročilo se bode, kakor se čuje, gospod profesorju Ivanu Šubicu.

— Podpore obrtnim, nadaljevalnim šolam na Kranjskem za l. 1888. so dovoljene: Nadaljevalna šola v Kočevji dobode 150 gld., v Kranji 250 gld., v Ljubljani 2000 gld., v Trzinu 350 gld., v Novem Mestu 430 gld. in v Kameniku 350 gld.

— Šolsko leto se bode sklenilo na vseh srednjih in ljudskih šolah v soboto, v 14. dan julija t. l.

— Prikazala se je tu in nekaj tudi užé drugod po deželi pri otrocih egiptovska očesna bolezen. C. kr. deželni šolski svet je o tej zadevi izdal ukaz dne 13. junija t. l., s št. 1142, po katerem naj se sploh ravna in skrbi, da se zapreči pot tej nepotrební gostici. V ta namen so zdravniki užé vse učence in učenke po šolah pregledali in bolnim očem zdravila zapisali.

Razpis učiteljskih služeb.

Št. 495

okr. s. sv. Na enorazredni ljudski šoli v Šmartinu pod Šmarjino Goro s 450 gld. letne plače, s 30 gld. opravilnine in s stanovanjem se bode stalno umestila. Prošnje za-njo naj se do konec meseca junija t. l. vlagajo pri podpisanem uradu.

C. kr. okrajni šolski svet Ljubljanske okolice v Ljubljani v 14. dan junija 1888. l.

Št. 449

okr. š. sv. Na čveterorazredni ljudski šoli v Cirknici se bodo stalno, ali začasno umestili II. in IV. učiteljska služba, prva s 500 gld., ta pa s 400 gld. letne plače. Prošnje za-nji vlagajo se do 20. julija 1888. l. po postavnem potu pri tukajšnjem uradu.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatci v 14. dan junija 1888. l.

Št. 479

okr. š. sv. Na dvorazredni ljudski šoli v Begunjah nad Cirknico II. učiteljska služba s 400 gld. letne plače se bode stalno, ali začasno umestila. Prošnje za-njo naj se po uradnem potu vlagajo do 20. julija 1888. l. pri tukajšnjem uradu.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatci v 10. dan junija 1888. l.